

dene „her i Landet forsynes med Udvandringskontrakt“, og der indsættes i Stedet: „, for saa vidt de udvandre over Landgrænsen, blive forsynede med Kontrakt her i Landet.“

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de dertil stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Formanden: Det ærede Medlem, der har stillet Forslaget under Nr. 1, har meddelt mig, at han tager dette Forslag tilbage.

Da Ingen optog dette Forslag, var det saaledes bortfaldet.

Th. Nielsen: Ærede Medlemmer ville se, at jeg under Nr. 2 har stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at der til § 3 skal føies: „Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen af Opholdets Varighed“. Under denne Sags 1ste Behandling havde jeg Leilighed til at udtale mig i samme Retning som den, hvori Vædringsforslaget gaar, men i Dvrigt tilstgter dette slet ikke Andet, end hvad der allerede i Loven af 1ste Mai 1868 § 2 er bestemt for Agenternes Bedkommende. Der fordræs nemlig, at disse Agenter skulle være uberygtede og fuldmyndige Personer, som derhos have havt fast Ophold her i Landet i 5 Aar, men derefter tilføies der: „Dog kan Justitsministeren eftergive Betingelsen om Opholdets Varighed“. Den Betragtning, som har ledet til Slutningsbestemmelsen i § 2 i Loven af 1868 er den samme, som har ledet mig til at stille dette Vædringsforslag, idet jeg nemlig gaar ud fra, at ogsaa Andre end Agenter, naar de have været i Amerika og Australien, eller naar de af andre Grunde have et særligt Kjendskab til disse Verdensdele, og naar de derefter komme hjem og bosætte sig her, kunne være dygtige til at vejlede Folk. De kunne maasse endog ville gjøre det af uegennyttige Grunde, men i saa Fald

vilde det dog være urimeligt at affjære dem fra at give en saadan Veiledning, fordi de ikke have været bosatte her i Landet i 5 Aar. Man vil maasse sige, at mit Vædringsforslag er overflødigt, idet den Paagjældende kan søge at blive Agent og derefter styde sig ind under Bestemmelsen i Loven af 1ste Mai. 1868 § 2, men dertil svarer jeg, at det er meget vanskeligt at blive Agent, idet der ikke alene fordræs de Betingelser, jeg nys omtalte, men tillige, at den Paagjældende skal stille en Sikkerhed af imellem 3 og 10,000 Rigsdaler, og det kan dog godt tænkes, at en Mand ikke er i Stand til at stille en saadan Sikkerhed, medens han dog er vel stiftet til at være Fuldmægtig for en Agent. Under alle Omstændigheder kan den af mig foreslaede Tilføielse ikke være skadelig; thi finder den høitærede Justitsminister sig ikke foranlediget til at benytte den givne Tilladelse, kan han undlade det, men der kan som sagt tænkes Tilfælde, hvori det kunde være gavnligt, at han havde den, og jeg vil derfor haabe, at den høitærede Minister ikke vil modsætte sig mit Vædringsforslag. — Om § 5, hvortil der er stillet et Vædringsforslag, udtalte jeg mig ligeledes ved Sagens 1ste Behandling. Denne Paragraf er ligesom § 3 indkommen i det andet Thing, men den er efter min Mening overflødigt, ja, i visse Tilfælde vil den endog kunne være skadelig. Som ærede Medlemmer ville se, er der visse Betænkkeligheder ved den. Ganske vist er den Betænkkelighed ikke stor, at enhver Udvandrer, hvad enten han vil benytte det paatænkte Bureau eller ikke, skal give 24 p., hvilket vil sige, at han faar en Merudgift af 1 Mk.; men hvad jeg derimod tillægger større Vægt, er det, at jeg ingenlunde er stifter paa, at disse Bureauer ere vel stiftede til at give en saadan Veiledning, eller at den danske Regjerting overhovedet vil være vel tjent med at give dem en saadan Autorisation, som de uegtelig ville faae gjennem dette Lovforslag. Lad os f. Ex. sætte, at Chefen for et Bureau kommer til at staa i Forbindelse med et vist